

Wiadomość Tygodnia

ŚWIATOWY DZIEŃ ŻYCIA KONTEMPLACYJNEGO

W święto Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny, 21 listopada, przypada Światowy Dzień Życia Kontemplacyjnego. Tego dnia zakonnice klauzurowe odnawiają swoje śluby. W zakonach klauzurowych w Polsce, w 83 domach, żyje ok. 1320 mniszek.

Nazwa kontemplacja wywodzi się z łaciny. – To forma modlitwy, podczas której modląca się osoba spogląda z miłością na Boga i na Boże tajemnice – wyjaśniają na swojej stronie internetowej siostry bernardynki. Wg św. Teresy z Avila kontemplacja jest doświadczaniem wzajemnej obecności, „byciem sam na sam z Bogiem, który nas kocha”.

Św. Jan Paweł II powiedział do sióstr wizytek w Reggio Calabria (Włochy) 7 października 1984 r.: „Jesteście powołane, by być lampami oświetlającymi drogę, którą idzie wielu braci i sióstr rozproszonych w świecie; umiejcie zawsze pomagać tym, którzy potrzebują waszej modlitwy i waszego spokoju. Choć znajdujecie się w szczególnym położeniu, że wybrałyście z siostrą Martą, Marią «najlepszą część, której nie będzie pozbawiona» (Łk 10, 42), nie jesteście postawione poza sytuacjami braci, którzy pukają do waszej samotni (...). Dajecie im radość Bożą, zapewniając

ich, że będziecie się za nich modlić, że ofiarujecie waszą ascezę, aby również oni czerpali siłę i odwagę ze Źródła życia, którym jest Chrystus”.

Siostry tego dnia modlą się także o to, by nie zabrakło nowych, dobrych powołań do tej formy życia, niosącej wiele łask dla całej wspólnoty Kościoła.

Z danych Konferencji Przełożonych Żeńskich Klasztorów Kontemplacyjnych wynika, że w zakonach klauzurowych w Polsce w 2014 roku w 83 domach żyło 1320 mniszek, z czego 1189 to mniszki, które złożyły śluby wieczyste, 65 w ślubach czasowych, 35 nowicjuszek i 31 postulantek. To o 29 mniej niż w roku 2013 i 35 mniej w porównaniu z rokiem 2012.

Ogólna liczba sióstr pomału ale systematycznie maleje, nadzieję budzi jednak fakt, że nie maleje liczba postulantek i nowicjuszek. Statystyczna średnia wieku mniszki w Polsce to 53 lata.

Za: www.deon.pl

Wiadomości z kraju

SPOTKANIE NOWYCH PRZEŁOŻONYCH WSPÓLNOT ZAKONNYCH I PROBOSZCZÓW

W dniach 17-19 listopada 2015 r. odbyło się w Warszawie Spotkanie Formacyjne dla nowo mianowanych przełożonych domów zakonnych i proboszczów Instytutów Życia Konsekwowanego.

Trzydniowy kurs zorganizowany został przez Konsultę KWPZM. W spotkaniu wzięło udział 86 nowo mianowanych przełożonych i proboszczów z 27 męskich zgromadzeń zakonnych.

W programie spotkań formacyjnych poruszone zostały ważne tematy z zakresu: prowadzenia domów zakonnych, problematyki kanoniczno-pastoralnej oraz katechetycznej. Nie zabrakło wspólnej modlitwy oraz Mszy Świętych, które scalały i umacniały duchowo zebranych zakonników.

Pierwszego dnia (17 listopada) spotkania formacyjne prowadził ks. dr Marek Chmielewski SDB, inspektor salezjanów z Piły. Poruszone zostały tematy m.in. organizacji i prowadzenia rad domów zakonnych oraz wspólnot, wyzwani wobec których stoi przełożony wspólnoty (praktyczne

wskazania), towarzyszenia duchowego i pastoralnego współbraciom we wspólnocie.

Drugiego dnia (18 listopada) w problematykę kanoniczno-pastoralną nowo mianowanych przełożonych wprowadzał – ks. prof. UKSW dr hab. Wojciech Necel SChr.

W ostatni dzień (19 listopada) odbyły się spotkania formacyjne z zakresu katechizacji, organizowania nauki religii i posługi katechetycznej w parafii oraz podstawowych założeń duszpasterskich parafialnej katechezy dzieci, młodzieży i dorosłych. Spotkania prowadził ks. prałat dr Waldemar Janiga, Dyrektor Wydziału Nauki

Katolickiej Kurii Metropolitarnej w Przemysłu.

W czasie kursu odbyły się również spotkania z Ekonomem KWPZM oraz z panem mec. Michałem Kelmem na temat wytycznych i prewencji KEP z 12 III 2015 oraz funkcjonowania Centrum Ochrony Dziecka przy Akademii Ignatianum w Krakowie.

Wszyscy uczestnicy spotkań formacyjnych podkreślali, że są one bardzo potrzebne i wartościowe a tematyka, która została poruszona w czasie szkolenia jest cenną pomocą w prowadzeniu wspólnot oraz parafii. Wyrazili też wdzięczność przełożonym za zorganizowanie warszawskich spotkań formacyjnych. „Jedno jest pewne – stwierdzili nowo ustanowieni przełożeni – oby było jak najwięcej takich merytorycznych i potrzebnych inicjatyw w zakresie szkolenia i przygotowywania do posługi liderów lokalnych wspólnot zakonnych i parafialnych”.

Ks. Rafał J. Sorkowicz SChr

W ZAKROCZYMIU SPOTKANIE SIÓSTR FRANCISZKANSKICH ZAKONÓW KONTEMPLACYJNYCH

W dniach 16-19 listopada 2015r. w Centrum Duchowości Honoratianum w Zakroczymiu odbyło się spotkanie sióstr franciszkańskich zakonów kontemplacyjnych pod hasłem Komunia droga nadziei. Spotkanie zostało zorganizowane w odpowiedzi na zachętę Ojca Świętego Franciszka i wzięły w nim udział 24 siostry reprezentujące wspólnoty: klarysek kapucynek, klarysek od Wiczystej Adoracji, klarysek oraz bernardynek.

Przy tworzeniu tej inicjatywy i przy przebiegu spotkania towarzyszyli siostronom bracia kapucyni i bracia franciszkanie konwentualni z o. Prowincjałem Wiesławem Pyzio na czele. Na rozpoczęcie o. Prowincjał zaakcentował prawdę, że wspólnota, która się dzieli wiarą, ma w sobie życie. Te słowa zachęciły zebrane w Zakroczymiu siostry do radosnego dawania świadectwa wiary.

Te dni łaski przepełnione były modlitwą uwielbienia i przebłagania za winy i zaniedbania, a także gorącą prośbą o światło w odczytywaniu tego, co Duch mówi dziś do Kościoła, do naszych wspólnot, do naszych serc. Każdy dzień miał swój temat przewodni.

Pierwszy dzień był pod hasłem: Modlitwa w posłuszeństwie impulsom Ducha Świętego (LRŻK 2,5) . Wykład na podany temat wygłosił o. Grzegorz Siwek OFMConv oraz s. M. Rafaela OCPA. Prelekcja o. Grzegorza była bardzo przekonująca, ponieważ ojciec z mocą franciszkańskiej prostoty dzielił się osobistym doświadczeniem mocy Ducha Świętego w jego życiu. S. Rafaela

w swoim wystąpieniu dawała świadectwo, jak modlitwa uwielbienia owocuje we wspólnocie, w której żyje.

Drugi dzień był skoncentrowany wokół tematu: Wspólnota - Bądźcie kobietami komunii (LRŻK1,2), a prelegentami byli o. Wiesław Pyzio OFMConv. i s. Ewa Hop OSC. O. Wiesław jak refren powtarzał, że komunია we wspólnocie może zaistnieć, jeżeli w centrum będzie Chrystus. Ojciec wskazywał, że podstawowym elementem jedności jest trwanie na modlitwie. S. Ewa w swojej prelekcji poszła w tym samym kierunku. Podkreśliła dodatkowo istotny element samotności jako szansę na spotkanie Boga i poznanie siebie, by potem wyjść z bogactwem swego serca i dać je w darze dla dobra wspólnoty.

Trzeci dzień upłynął pod hasłem: Misja - Przyjąć przyszłość z nadzieją (LŻRK 1,3) . Tym razem wykład poprowadził o. Kazimierz Synowczyk OFMConv. i s. Judyta Wozniak OSCCap. O. Kazimierz

zachęcał, aby miłość, którą Jezus ofiarował nam - osobom konsekrowanym - trzeba ponieść dalej i rozpalic ją świat. Z kolei s. Judyta ukazała piękno charyzmatu życia konsekrowanego oraz doprowadziła do odkrycia, że w duchowości franciszkańskiej istnieje odpowiedź na pytanie: jak lepiej żyć?

Każdy wykład był nasycony bogactwem duchowości klariańskiej i ukazywał aktualność charyzmatu pomimo zmian, które przekształcają oblicze świata. Wydarzenie wspierała swoją obecnością i

dobrym słowem, jak i franciszkańskim braterstwem o. Juliusz Pyrek OFM Cap. Czas wypełniały braterskie i siostrzane spotkania, nie tylko w pracy w grupach, podczas których siostry dzieliły się swoimi myślami i doświadczeniami, lecz również na spacerze w przyklastornym ogrodzie, czy też w salce rekreacyjnej.

Niech Bóg będzie uwielbiony w darze tego czasu dla dobra Kościoła i naszych klariańskich wspólnot! oprac. [S. Emanuela OCPA](#)

SYMPOZJUM U DUCHACZY W BYDGOSZCZY

Wyższe Seminarium Duchowne Zgromadzenia Ducha Świętego w Bydgoszczy w ramach obchodów Roku Życia Konsekrowanego zorganizowało w dniu 21 listopada 2015 r. sympozjum pod hasłem: „Świadectwa osób konsekrowanych z terenów diecezji bydgoskiej”.

Uczestniczyli w nim między innymi liczni przedstawiciele różnych zgromadzeń zakonnych żeńskich i męskich z diecezji bydgoskiej. Historię powstawania i działalności zakonów na terenie diecezji bydgoskiej przedstawił rektor WSD diecezji bydgoskiej ks. dr Marcin Puziak. O konieczności formacji zakonnej w świetle dokumentów Kościoła mówił ks. prof. Józef Krzywda CM. Postać ks. Wiktora Grabelskiego - Salezjanina (1857-1902)

pochodzącego z Glesna koło Wyrzyska przybliżył ks. dr Jarosław Wąsowicz SDB. Kim była bł. Siostra Bernardyna? Tej Błogosławionej został poświęcony kolejny referat wygłoszony przez s. Marię Kaźmierczak ze Zgromadzenia Sióstr Albertynek Posługujących Ubogim. Błogosławiona została określona wierną naśladowczynią i uczennicą św. Brata Alberta.

Po przerwie o. Grzegorz Kosielski CSSp wygłosił referat o powstaniu Zgromadzenia Ducha Świętego pod opieką Niepokalanego Serca Maryi i jego działalności od 1921 roku na ziemiach polskich oraz o pierwszym przełożonym o. Zygmuncie Rydlewskim, jak też o innych ważnych postaciach w historii prowincji polskiej. S. Maria Faustyna Śwędzikiewicz OCPA z Zakonu Klarysek od Wieczystej Adoracji przybliżyła postać Sługi Bożej Ludwika Morawskiej - Matki Marii od Krzyża, fundatorki polskiej gałęzi franciszkanek Najświętszego Sakramentu (późniejszych SS.

Klarysek od Wieczystej Adoracji), natomiast pani Dorota Kąkolewska ISM przedstawiła w referacie dr Aleksandrę Gabrysiak (1942-1993), zwaną często za życia Doktor Ola.

Słowo wstępne i na zakończenie sympozjum wygłosił rektor WSD Zgromadzenia Ducha Świętego o. dr Marek Walkusz CSSp. Przywołał między innymi słowa Papieża Franciszka, który na otwarcie Roku Życia Konsekrowanego przypomniał, że życie konsekrowane nie jest czymś wyizolowanym czy marginalnym, ale znajduje się w samym sercu Kościoła. Rektor dodał także, że na całym świecie żyje obecnie około 950 tys. osób konsekrowanych, w tym około 35 tys. w Polsce. W ostatnich słowach podziękował wszystkim za udział oraz pomoc w organizacji sympozjum i zaprosił na kolejne takie wydarzenie. o. [Władysław Budziak](#)

PROWINCJAŁ WARSZAWSKICH PALLOTYNÓW NAPISAŁ DO BRACI O PRZEŻYWANIU ROKU MIŁOSIERDZIA

Na uroczystość Chrystusa Króla, która jest Świętem Patronalnym Prowincji Warszawskiej Pallotynów prowincjał ks. Józef Lasak skierował do współbraci specjalny list, który poświęcił rozpoczynającemu się wkrótce w całym Kościele Jubileuszowi Miłosierdzia. Oto istotne fragmenty tego listu:

„Jest moim gorącym życzeniem – pisze papież Franciszek w bulli *Misericordiae vultus* – aby chrześcijanie przemyśleli podczas Jubileuszu uczynki miłosierdzia względem ciała i względem ducha. [...] Niech towarzyszą nam przy tym słowa Apostoła: kto pełni uczynki miłosierdzia, niech to czyni ochoczo (Rz 12, 8)”.

Dlaczego ta zachęta do ponownego przemyślenia uczynków miłosierdzia jest dla nas tak ważna? A no dlatego, iż to właśnie na owe uczynki miłosierdzia co do ciała i co do duszy wskazuje św. Wincenty Pallotti, gdy zaprasza członków Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego do włączenia się w praktykowanie „miłości powszechnej”. Faktycznie, opisując swe doświadczenie założycielskie z dnia 9 stycznia 1835 r., Pallotti jest przekonany, iż ZAK

winno być „instytucją miłości powszechnej (*istituzione di carità universale*) mającą na celu wykonywanie wszelkich uczynków miłosierdzia tak co do duszy, jak i co do ciała”.

Św. Wincenty precyzuje przy tym ewangelizacyjny cel tegoż wyboru: „Po to, ażeby świat poznał Ciebie [Boże], na ile jest to możliwe, ponieważ Ty jesteś nieskończoną Miłością” (WP I, 35). Na innym miejscu Pallotti napisze wprost: „Jeśli Bóg jest widoczny w jakiś sposób w stworzeniach, to przede wszystkim poprzez uczynki miłosierdzia” (OCC IV, 319).

Uczynki miłosierdzia względem ciała i względem ducha to nieco zapomniany element chrześcijańskiej i pallotyńskiej tradycji. Dlatego papieżowi Franciszkowi zależy na tym byśmy podczas Jubileuszowego Roku Miłosierdzia odkryli je na nowo, i pomogli innym odkryć ich znaczenie i wartość w życiu chrześcijańskim. Dla naszej polsko-pallotyńskiej rzeczywistości chciałbym wskazać na jeden z konkretnych sposobów włączenia się w spełnianie tychże uczynków. Chodzi o dwunastomiesięczną akcję charytatywną „Jubileuszowe narzędzia miłosierdzia”, która ma na celu otoczyć troską materialną i duchową chłopców z sierocińca w Alkusz (Irak), pozbawionych środków do godnego życia.

Za: [InfoSAC](#)

O. ANDRZEJ WODKA CSSR Prowadzi rekolekcje dla biskupów

O. Andrzej Wodka, redemptorysta, wybitny teolog – moralista, profesor i rektor

Akademii Alfonsjańskiej w Rzymie, na zaproszenie przewodniczącego KEP, abp. Stanisława Gądeckiego, prowadzi tegoroczne rekolekcje dla członków Konferencji Episkopatu Polski, które w dniach 23-26 listopada odbywają się na Jasnej Gó-

rze. Tematem rekolekcji jest Jubileuszowy Rok Miłosierdzia.

Jak powiedział KAI o. Andrzej Wodka, tematy poruszane podczas ośmiu konferencji będą dotyczyły miłosierdzia. Inspiracją do tegorocznych biskupich rekolek-

cji jest bowiem rozpoczynający się 8 grudnia Rok Święty Miłosierdzia.

Łaciński tytuł spotkania członków episkopatu na Jasnej Górze brzmi „Induite viscera misericordiae”. Słowa zaczerpnięte z 3. rozdziału listu św. Pawła do Kolosan tłumaczy się jako „obleczcie się w serdeczne miłosierdzie”. – Chodzi o takie postawy, które są w Panu Bogu, które przenosimy przyoblekając się w nie – wyjaśnił o. Wodka.

Biskupi usłyszą najpierw o Duchu Miłosierdzia – Duchu Jezusa Zmartwychwstałego, który nam wszystko komunikuje, „a przez to staje się to nowym stworzeniem w nas, ciągle się w nas odradza i tak w historii staje się ciałem”.

– Potem wrócimy do tajemnicy miłosierdzia, która rodzi się w łonie Ojca, w łonie, z którego rodzi się wszystko to, czym jesteśmy i do którego wszyscy kiedyś wrócimy. Łono Ojca objawia się w postaciach Jezusa – wyjaśnia redemptorysta. Kolejna konferencja będzie dotyczyła „objawienia miłosierdzia w Jezusie, które jest i obliczem i konkretnym działaniem Ojca na naszą korzyść”.

– W czwartej konferencji usłyszymy o paradoksie miłosierdzia. Jawi się on jako coś bardzo słabego, a tymczasem jest to najinteligentniejsza i najmocniejsza aktywność Ojca w naszą stronę. Będę mówił o paradoksie miłosierdzia wykorzystując stwierdzenia Jana Pawła II o mierze postawionej zła. Miłosierdzie byłoby taką granicą, o którą zło się rozbija, albo ostatecznie nawet przeradza się, jeśli jest w stanie, w okazji do łaski. To jest ta błogo-

stawiona wina, o której śpiewamy – powiedział prezes Alfonsjany.

Następnie biskupi usłyszą o piątym błogosławieństwie z Kazania na Górze – błogosławieni miłosierni. Kolejnym krokiem będzie mistyka miłosierdzia, która jest mistyką codzienności, proponowaną przez papieża Franciszka. – To nie jest mistyka zamknięta gdzieś w ścianach kontemplacyjnych, ale zachęcająca do wyjścia do ludzi i tej zdolności bycia szpitalem, który leczy i podkreśla aspekt terapeutyczny – wyjaśnił o. Wodka.

– Dalej poruszymy to, że miłosierdzie nigdy nie jest wyczerpane, nawet w naszych wyobrażeniach na jego temat, jest obliczono na każdy etap historii, ma też swój wymiar profetyczny – coś realizuje ale też ciągle coś zapowiada i do czegoś więcej się odnosi. Zakończymy aspektem maryjnym – zwrócimy się do Matki Miłosierdzia, zobaczymy jak Ona to w swoim wydaniu przeżywała i co nam proponuje – zapowiedział redemptorysta.

W tym roku, po zakończeniu rekolekcji, biskupi spotkają się też na krótkim Nadzwyczajnym Zebraniu Plenarnym KEP.

Za: www.redemptor.pl

„Urodzili się z matek, które były niezwykle kobietami” W LEGNICY O MĘCZENNIKACH PERUWIAŃSKICH

W niedzielę 8 listopada w Legnicy zakończyła się nowenna-miesiący przed beatyfikacją misjonarzy-męczenników z Peru. Obydwaj związani byli z tym miastem. W latach 70. o. Michał Tomaszek uczył się tam w Niższym Seminarium Duchownym, a w latach 80. o. Zbigniew Strzałkowski był wicerektorem, wychowawcą i katechetą tej szkoły. Na uroczystości przyjechała siostra o. Michała – Maria Kozieł i dzieci Urszuli – drugiej siostry Sługi Bożego (Maria, Jacek i Szymon).

Prowincjał franciszkanów o. Jarosław Zachariasz, który przewodniczył Eucharystii, homilię oparł o czytana w tym dniu Ewangelię o ubogiej wdowie, porównując do niej matki ojców Zbigniewa i Michała – wdowę Franciszkę Strzałkowską i śp. Barbarę Tomaszek, która była już wdową przed śmiercią swojego syna.

„Dwa ostatnie grosze, które wrzuciła wdowa w jerozolimskiej świątyni – cały majątek i bogactwo, to symbol daru i ofiary, jaką złożyły matki naszych męczenników. Bogu oddały wszystko i bezgranicznie (tzn. poza granice śmierci) Mu zaufały” – mówił przełożony krakowskiej prowincji franciszkanów.

„Nasi współbracia misjonarze wyrastają z konkretnych rodzin. Urodzili się z matek, które okazały się niezwykle kobietami. Twardo stąpali po ziemi i tego nauczyli się od swoich mam. Być może, że życie, nie szczędząc im doświadczeń już w dzieciństwie, nauczyło ich ziemskiego realizmu, ale też i zaufania do Boga i miłości do Niego” – dodał prowincjał.

O. Zachariasz przekonywał, że o. Zbigniew i o. Michał kochali życie, że wiedzieli doskonale, iż nie można swojego życia stracić, rozmiąć na drobne, ale że to życie można komuś ofiarować. Ordynariusz krakowskich franciszkanów zwrócił uwagę, że choć nowenna się kończy, a do beatyfikacji został niespełna miesiąc

czasu, to jednak 5 grudnia nic się nie kończy. „Prawdziwy finał będzie miał miejsce wtedy, kiedy my, czerpiąc przykład z tych wspaniałych ludzi, sami staniemy obok nich w niebie” – dowodził.

Na zakończenie nowenny-miesiący o. Jarosław Zachariasz podziękował rodzinom, za dziewięć miesięcy wspólnego pielgrzymowania po klasztorach i parafiach krakowskiej prowincji oraz towarzyszenia franciszkanom we wspólnej modlitwie i refleksji, przygotowującej wiernych do godnego przeżycia beatyfikacji. Tego dnia na pozostałych mszach świętych w Legnicy okolicznościowe kazania głosił Dyrektor Sekretariatu Misyjnego Franciszkanów o. Zbigniew Świerczek, zaś br. Jan Hruszowiec wyświetlał etiudę filmową o męczennikach z Peru.

Dzień wcześniej gwardian i proboszcz o. Jan Janus ze swoją wspólnotą zorganizowali jednodniowe sympozjum zatytułowane „W hołdzie męczennikom”.

O. Zbigniew Świerczek z Krakowa opowiedział o aktualnych misjach franciszkańskich na świecie; o. dr hab. Zdzisław Gogola OFMConv, prof. UPJPII wygłosił referat o początkach i rozwoju

misji franciszkańskiej w Peru; o. prof. dr hab. Wiesław Bar OFM-Conv z KUL-u mówił o procesie beatyfikacyjnym Sług Bożych Zbigniewa i Michała; a ks. prof. dr hab. Waldemar Cisło z UKSW

poruszył wybrane aspekty dotyczące współczesnych prześladowań chrześcijan
Za: www.franciszkanie.pl

III DEBATA JASNOGÓRSKA

„Życie jest światłością ludzi” – to hasło trzeciej debaty z cyklu 'Raport jasnogórski 2016', która odbyła się w niedzielę, 22 listopada na Jasnej Górze. Dyskutantami niedzielnej debaty byli: bp Jan Wątroba; o. Stanisław Jarosz, paulin; Kaja Godek, pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Stop aborcji”; Małgorzata i Tomasz Terlikowscy, publicyści oraz Olgierd Pankiewicz, prawnik.

Przed debatą w Kaplicy Cudownego Obrazu została odprawiona Msza św. pod przewodnictwem bp Antoniego Długosza. „Życie jest darem Bożym i trzeba to życie szanować. Katechizm Kościoła Katolickiego uczy, że życie ludzkie jest święte, ponieważ od samego początku domaga się stwórczego działania Boga i pozostaje na zawsze w specjalnym odniesieniu do Stwórcy, jedyne swego celu – mówił w homilii bp Antoni Długosz.

Sam Bóg jest Panem życia od jego początku do jego końca. Nikt w żadnej sytuacji nie może rościć sobie prawa do bezpośredniego niszczenia niewinnej istoty ludzkiej. Życie człowieka pochodzi od Boga i jest Jego darem. Bóg stwarzając człowieka tchną w jego nozdrza, jak mówi Księga Rodzaju, tchnienie życia. Bóg więc jest jedynym Panem tego życia i człowiek nie może nim dowolnie rozporządzać. Bóg sam przypomina o tym Noemu po Potopie: 'upomnę się też u człowieka o życie człowieka i u każdego o życie brata'.

Życie i śmierć człowieka są zatem w ręku Boga i w Jego mocy. Życie jest darem Boga i dlatego jest święte i nietykalne, stąd też prawo życia jest najbardziej podstawowym prawem człowieka”.

„Kiedy mówimy o świętości życia, to zazwyczaj myślimy o moralnym jej znaczeniu, a więc o zgodności naszego życia z Ewangelią i przykazaniami Bożymi. Świętość życia to jednak przede wszystkim Boży dar. Samo życie jest darem, a jego świętość płynie w pierwszym rzędzie stąd, że pochodzi ono od Boga, a kiedy to życie jest zanurzone w łasce Chrztu Świętego i namaszczone Duchem Świętym, wówczas jest wszczępione w życie Chrystusowe – kontynuował biskup - Brak wiary i zrozumienia tego, czym jest życie, jest przyczyną tego, że ludzie decydują się na zabijanie poczętych dzieci oraz stosowanie metody in vitro czy eutanazji. Z pewnością tych przyczyn jest więcej, uleganie namiętnościom, ludzkim słabościom oraz wpływom ciemności”.

„Życie zostaje powierzone człowiekowi jako skarb, którego nie wolno mu roz-

trwonić, oraz jako talent do wykorzystania. Człowiek musi się z niego rozliczyć przed Bogiem. Życie ludzkie jest więc bezcennym darem Boga, ale jest równocześnie zadaniem. Człowiek ma bowiem obowiązek respektowania i rozwijania tego daru w zgodzie z naturalnym podłożem, nadprzyrodzonym pochodzeniem i odniesieniem do wiecznych przeznaczeń człowieka” – podkreślił bp Długosz.

Debata z cyklu 'Raport jasnogórski 2016' to nowa inicjatywa Zakonu Paulinów. Dziewięćmiesięczna modlitwa i towarzyszące jej dysputy jasnogórskie mają być przygotowaniem do przeżycia 1050. rocznicy Chrztu Polski, przez refleksję nad treściami poszczególnych Ślubów Jasnogórskich.

„Jasna Góra powraca do wielowiekowej tradycji dysput teologicznych na Sali Rycerskiej - czytamy w zaproszeniu o. Mariana Waligóry, przeora klasztoru jasnogórskiego - W 50 lat po Millenium Chrztu Polski pragniemy podjąć refleksję nad programem zawartym w Ślubach Jasnogórskich Prymasa Tysiąclecia. Przygotowywane przez nas wydarzenie nosi tytuł: RAPORT JASNOGÓRSKI 2016”.

Całość poprowadził Jan Pospieszalski, dziennikarz i publicysta. Debata odbywać się będą jeszcze przez kolejne 6 miesięcy: 20 grudnia, 24 stycznia, 21 lutego, 20 marca, 17 kwietnia i 1 maja.

Więcej na: www.jasnagora.com

KAPITUŁA PROWINCJALNA ORIONISTÓW

W Zduńskiej woli odbywała się w dniach 17-20 listopada Kapituła Prowincjalna Zgromadzenia Księży Orionistów. Jej temat brzmiał: « SŁUDZY CHRYSYUSA I UBOGICH ». Wierność i prorocstwo w dialogu z peryferiami ubóstwa i ewangelizacji.

Zebrani na Kapitule współbracia pod przewodnictwem Ks. Prowincjała Krzysztofa Baranowskiego rozpoczęli Kapitułę Hymnem do Ducha Świętego – Vieni Creator; następnie polecili się wstawiennictwu Matki Bożej – Patronki Prowincji Polskiej i świętego Założyciela – Księdza Alojzego Orione.

Ważnym momentem Kapituły było wystąpienie Ks. Generała Flavio Peloso, który zwracając się do obecnych, podkreślił znaczenie Kapituły. Przypomniał o tradycji i doniosłej historii Zgromadzenia, które doczekało się już XIV Kapituły Generalnej. Zwrócił uwagę na to, że Kapitułę Prowincjalną należy przeżywać jako odpowiedzialność wobec dzieła Bożego, która została złożona w rękach Ojców kapitulnych. Podkreślił wagę obrad kapituły, jako

czasu, który ma ożywić w życiu zakonników kreatywną wierność Zgromadzeniu.

Ks. Generał przypomniał słowa z art. 138 Konstytucji, że: Kapituła Generalna jest podstawowym znakiem jedności Zgromadzenia w jego różnorodności oraz doniosłym wydarzeniem w jego życiu wspólnotowym.

Tytułem Kapituły tegorocznej są słowa ks. Orione: Słudzy Chrystusa i ubogich. Tytuł ten zaczerpnięty jest z mało znanej części listu ks. Orione, niejako jego duchowego testamentu. Powszechnie cytowany jest początek tego listu, gdzie ks. Orione pisze o swoim wezwaniu: Dusz, Dusz. Druga jego część podkreśla dwa podstawowe aspekty dotyczące Oriońskiego życia zakonnego:

Wezwanie do autentyczności naszego powołania, oraz Ukierowanie się na ubogich. Ks. Generał przypomniał, że Kapituła Prowincjalna ma trzy cele: dać swój wkład dla oceny i do konstruowania drogi całego Zgromadzenia, zebrać i przeanalizować z uwagą materiał dostarczony przez wspólnoty zakonne z Polski i wyciągnąć wnioski dla życia Prowincji Polskiej.

Na zakończenie Kapituły przyjęto dokument: *Linie dla działania i rozwoju Zgromadzenia*, który zostanie przekazany dla Kapituły Generalnej oraz będzie wyznaczał kierunki działań w Polskiej Prowincji Zgromadzenia ks. Orione. Za: www.oblaci.pl

„ŚWIĘTA PRZESTRZEŃ” ZNOWU ONLINE

Od października tego roku przestrzeni wirtualnej została przywrócona w nowej wersji strona Święta Przestrzeń. Jest to polska wersja irlandzkiej Sacred Space – serwisu zapraszającego do modlitwy przy komputerze.

Strona Sacred Space jest inspirowana duchowością św. Ignacego Loyoli, Baska żyjącego na przestrzeni XVI wieku – założyciela zakonu Jezuitów. Jego wnikliwe wejrzenie w działanie Boga w ludzkim sercu wyrzyło głębokie piętno na duchowości niezliczonej ilości ludzi poprzez wieki, a w czasach obecnych odkrywane na nowo stanowi wielkie dziedzictwo duchowe.

Modlitwa przed monitorem komputera czy smartfona może wydać się nieco dziwna, szczególnie jeśli znajdujesz się w hałaśliwym miejscu lub pomiędzy ludźmi.

Bóg jest wszędzie, dookoła nas, starając się wciąż do nas dotrzeć nawet w najbardziej nieprawdopodobnej sytuacji. Rozumiejąc to, w oparciu o odrobinę praktyki możemy modlić się wszędzie.

Święta Przestrzeń prowadzi przez sesje modlitwy ujęte w 6 etapów, włączając przygotowanie Twojego ciała i umysłu, poprzez punkt kulminacyjny, który sta-

nowi refleksja nad fragmentem Pisma Świętego.

Sacred Space stanowi wspólny apostołat Irlandzkiej Prowincji Towarzystwa Jezusowego (Jezuitów) oraz wydawnictwa Jezuitów amerykańskich Loyola Press. Strona została stworzona w ramach Jezuitckiego Centrum Komunikacji w Irlandii w 1999, wzbogacona w dość krótkim czasie o kolejne wersje językowe.

Pierwsza polska wersja strony funkcjonowała przez wiele lat dzięki osobom związanym z krakowską Wspólnotą Życia Chrześcijańskiego. Obecnie pieczę nad projektem sprawuje redakcja jezuici.pl współpracująca z grupą tłumaczy – wolontariuszy.

Święta Przestrzeń przygotowuje rekolekcje na nadchodzący adwent.

Za: www.jezuici.pl

WARSZTATY DLA PRZEŁOŻONYCH NA GÓRZE ŚW. ANNY

W dniach 16-19 listopada br. w Domu Pielgrzyma na Górze św. Anny odbywały się Warsztaty dla przełożonych Konferencji Północnośląskiej. Tegoroczny temat spotkania brzmiał: „Gwardian/Przełożony liderem wspólnoty”. Zostało ono poprowadzone przez psychoterapeutów: p. dr Małgorzatę Kostek, p. dr Marię Rogiewicz i o. dr Filipa Buczyńskiego OFM. Uczestnicy przez dwa dni pracowali w trzech grupach ucząc się jak radzić sobie ze stresem i rozwiązywać konflikty oraz poznawać „złe cechy” dobrego przełożonego.

Środowy blok popołudniowy poprowadził o. Waldemar Polczyk OFM, który mówił o miłosierdziu w świetle bulli *Misericordiae Vultus*, papieża Franciszka, ogłaszającej Jubileusz Miłosierdzia. Prelegent rozpoczął swoje wystąpienie od wskazania różnicy między miłosierdziem, a litością. Następnie przedstawił prawa rządzące przyjmowaniem miłosierdzia oraz świadczenia o nim. Wśród warunków korzystania z Bożego miłosierdzia w sposób szczególnie wyakcentował odpowiedzialność i zaufanie. O. Waldemar zakończył wykład wskazaniem na współczesne kierunki filozoficzno-etyczne, które podważają miłosierdzie.

Na Warsztaty przybyli także Prowincjałowie pięciu polskich prowincji, którzy spotkali się ze swoimi przełożonymi, aby omówić

najważniejsze sprawy związane z funkcjonowaniem domów i bieżącymi sprawami wspólnoty prowincjalnej. Nie zabrakło także wymiaru modlitewno-duchowego, dlatego na wspólnych Eucharystiach i Liturgii Godzin słuchano rozważań, które głosili Ministrowie Prowincjalni: Prezes Konferencji o. Alan Brzyski (Prowincja św. Jadwigi), o. Antonin Brząkalik (Prowincja Wniebowzięcia NMP) i o. Filemon Janka (Prowincja św. Franciszka z Asyżu) oraz Sekretarz Formacji i Studiów Konferencji o. Andrzej Duk, współorganizator spotkania.

W tym roku przyjechało na Warsztaty ponad 80 przełożonych nie tylko z Polski, ale także z Niemiec, Austrii, Włoch i Ukrainy, gdzie znajdują się klasztory prowincji naszej Konferencji.

Za: www.franciszkanie.com

Refleksja tygodnia

„GRZECHY NIE MAJĄ NÓG” – O DECYZJI EPISKOPATU

Ks. Michał Olszewski SCJ, redaktor portalu sercanów PROFETO.PL przesłał na adres redakcji swoje refleksje dotyczące decyzji Episkopatu Polski w sprawie tzw. grzechu międzypokoleniowego i uzdrowienia międzypokoleniowego. Ponieważ temat budzi w środowiskach zakonnych wiele emocji i dyskusji przedstawiamy jego tekst do osobistej refleksji Czytelników.

Wstęp

6 października 2015 r. Konferencja Episkopatu Polski podjęła uchwałę w sprawie tzw. grzechu międzypokoleniowego i uzdrowienia międzypokoleniowego. Oto jej treść:

Konferencja Episkopatu Polski podczas 370. Zebrania Plenarnego, które odbyło się w Warszawie w dniach 6-7 października 2015 r., po zapoznaniu się z opinią Komisji Nauki Wiary w sprawie tzw. grzechu międzypokoleniowego i uzdrowienia międzypokoleniowego na podstawie art. 9 Statutu KEP podjęła decyzję o zakazie celebrowania Mszy świętych i wszelkich nabożeństw z modlitwą o uzdrowienie z grzechów pokoleniowych czy o uzdrowienie międzypokoleniowe.

*Konferencja Episkopatu Polski przypomina równocześnie, aby różne formy modlitwy o uzdrowienie chorych, także w ramach liturgii Mszy świętej, celebrować zawsze zgodnie z obowiązującymi przepisami ksiąg liturgicznych oraz instrukcją Kongregacji Nauki Wiary *Ardens felicitatis desiderium*.*

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Zaraz po opublikowaniu uchwały pojawiło się wiele dyskusji, nieraz bardzo skrajnych dotyczących owego tematu. Jedni mówili, że: "diabeł wszedł w Episkopat i omamił biskupów", inni z kolei twierdzili, że "nareszcie! Może w końcu ludzie zajmą się swoją własną relacją z Bogiem, a nie grzechami pradziadka". To pokazuje, jak bardzo potrzebna była reakcja KEP w tym temacie i jak konieczne było uporządkowanie różnego rodzaju pseudoteologicznych wywodów nt tzw. grzechów pokoleniowych.

Uważam osobiście, że sprawa wymknęła się spod kontroli dlatego, że została przeinterpretowana zagadnienie konsekwencji, jakie niesie ze sobą każdy grzech dla pojedynczego człowieka, jak i dla całego Kościoła. To świadomość konsekwencji grzechu, która od zawsze była w Kościele oraz idea wynagrodzenia za grzechy, została zdemolowana terminologią pseudoteologiczną tzw. pokoleniówki.

Grzech i jego skutki

Katechizm Kościoła Katolickiego uczy nas, że każdy grzech, który popełniamy, rani nie tylko nas samych, ale również cały Kościół. Związane to jest ze skutkami tego grzechu, przede wszystkim duchowymi, za które musimy wynagrodzić Panu Bogu oraz bliźnim, ale też i skutkami, które odczuwamy my sami jak i nasi bliźni w wyniku popełnionych grzechów. Jeśli nie uda nam się wynagrodzić za te grzechy tu na ziemi, czeka nas taka możliwość w czyśćcu. W wielu miejscach o tej prawdzie możemy usłyszeć, choćby i w hymnie z Nieszporów z poniedziałku XXXIII Tygodnia Zwykłego:

*Teraz niech zrosi nas łaska,
Odwieczny dar Twej miłości;*

*Obroń przed nowym upadkiem
I dawnych grzechów skutkami.*

Sam wiele razy przekonałem się o tym, że konsekwencje grzechu mogą być brutalne i bardzo ciężkie. Obserwowałem to szczególnie towarzysząc osobom opętanym, które niejednokrotnie dźwigały na sobie konsekwencje paktów rodzinnych i grzechów. Jednak nigdy nie było tak, by owe konsekwencje miały ostatnie słowo. Zawsze Bóg był od nich większy!

Ksiądz Wojciech Węgrzyniak, biblista z Krakowa, w rekolekcjach z cyklu [360 Sekund "Kościół Boga Żywego"](http://360Sekund.KosciolBogaZywego), które wygłosił na portalu profeto.pl na zakończenie Roku Wiary, mówił o tych konsekwencjach przedstawiając obraz trzech krzyży z Golgoty. Ten Jezusowy jest krzyżem pełnienia woli Bożej, ale krzyż dobrego i złego łotra to krzyż konsekwencji grzechu. Nie można więc uciec w zakłamanie mówiące, że grzech nie niesie ze sobą konsekwencji, ale nie można też stwierdzić, że grzech sobie wędruje z pokolenia na pokolenie. Nawet dobry łotr, choć słusznie wisiał na krzyżu, jednak wygrał z przeszłością przez zwrócone oczy na Jezusa.

Dziadkowie na tapecie

W ostatnich latach wiele osób, szczególnie tych, którym nie można odmówić wielkiej gorliwości i zaangażowania w życie Kościoła, uległo lękowi jakoby grzechy popełnione przez przodków, niosły ze sobą tak ogromne konsekwencje, od których może nas uwolnić tylko nadzwyczajna interwencja Pana Boga, przez specjalne modlitwy, nowenny i msze o uzdrowienie międzypokoleniowe czy nawet w niektórych przypadkach egzorcyzm. Ten lęk potęgowała myśl o tym, że grzechy dziadków czy rodziców mogą wręcz wędrować z pokolenia na pokolenie, czy zarażać kolejnych członków rodziny.

Wiele osób więc udawało się na specjalne modlitwy, przepytywało krewnych w poszukiwaniu grzechów z przeszłości, ingerując tym samym w sumienia ludzi. To co od zawsze było przedmiotem powieści i tajemnicy konfesjonatu, zaczynało nabierać pokoleniowego rozdrapywania ran pod płaszczykiem uzdrowienia. Jedną z sytuacji z którą się spotkałem była związana z młodą kobietą, której pewien kapłan na modlitwie wstawienicznej "rozeznał", że jej mama popełniła aborcję i stąd ona nie może mieć dzieci. Polecił więc zamówić 30 mszy św. o tzw. uzdrowienie pokoleniowe. Kobieta ta wróciła do domu, zrobiła awanturę swojej mamie i zarządała przyznania się do tego, że popełniła wspomniany grzech. Oskarżyła też sową mamę o obecne nie-szczęścia swojej rodziny.

Nastała pewnego rodzaju moda na przeszukiwania drzew genealogicznych upatrując w przeszłości źródła wszelkich nieszczęść i niepowodzeń "mojego dzisiaj".

Grzechy nie mają nóg

Tym czasem trzeba stwierdzić jednoznacznie, że grzech nie ma niczego na wzór nóg i nie przechodzi z pokolenia na pokolenie. Każdy z nas i nasze rodziny odczuwamy tylko i wyłącznie jego skutki. Oczywiście, że mogą one powodować to, że popełniamy podobne czy te same grzechy, co nasi rodzice czy dziadkowie,

ale to są nowe grzechy, nasze osobiste, a nie wędrujące po pokoleniach. Skąd podobieństwo? Właśnie wynika ono z konsekwencji. Jeżeli bowiem, w rodzinie dokonął się konkretny grzech np. ojciec był alkoholikiem, to konsekwencją tego grzechu pijaństwa może być większa skłonność do uzależnień wśród dzieci. Ale ten syn czy córka, choć obciążeni konsekwencjami nie muszą być alkoholikami, gdyż mają rozum, wolną wolę i łaskę Bożą, by nie powielać błędów rodzica alkoholika. Inny przykład; jeśli w rodzinie z pokolenia na pokolenie żyło się z kradzieży, to konsekwencją tego będzie większa "smykałka" do tego by kraść we współczesnych, ale nie muszą tego robić. Bóg daje im łaskę, by żyli uczciwie. Grzechy więc nie mają nóg. Nie wędrują!

Idea wynagrodzenia

Warto więc w tym momencie przypomnieć o idei wynagrodzenia w Kościele. To owa ekspiacja, przebłaganie za popełnione grzechy jest włączeniem się w wynagrodzenie, którego dokonał Jezus na krzyżu wobec Ojca, a które było zwycięstwem nad grzechem i jego skutkami.

W wielu momentach z życia Kościoła organizujemy nabożeństwa przebłagalne, mamy zgromadzenia zakonne, których charyzmaty są oparte na idei wynagrodzenia (jak choćby księży sercane, którzy codziennie mają adorację wynagradzającą, a raz w miesiącu każdy ksiądz odprawia msze św. wynagradzającą). Możemy korzystać z odpustów, które gładzą kary zaciągnięte w wyniku popełnionych grzechów. Możemy podejmować akty pokutne, pielgrzymki i inne formy wynagrodzenia. Mamy pierwsze piątki miesiąca, pierwsze soboty w których wielu chrześcijan praktykuje przyjmowanie Komunii Świętych wynagradzających. Trzeba więc wrócić do zawsze obecnych form ekspiacji w Kościele, które

wierzymy, że nie tylko są aktem przeproszenia Pana Boga za popełnione grzechy, ale również mają uzdrawiającą i uwalniającą moc od grzechów i jego skutków.

Rok Miłosierdzia

8 grudnia 2015 r. rozpoczniemy Rok Miłosierdzia w Kościele. Ten czas może być dla nas kapitalną okazją, by oddać Panu Bogu grzech wraz z jego konsekwencjami. Ojciec Święty Franciszek w liście przed Jubileuszem do abpa Rino Fisichelli napisał: *Prosiłem, by Kościół odkrył w tym czasie jubileuszowym bogactwo zawarte w uczynkach miłosierdzia co do ciała i duszy. Doświadczenie miłosierdzia staje się bowiem widzialne w świadectwie konkretnych znaków, jak uczył nas sam Jezus. Za każdym razem, kiedy wierny sam wykona jeden lub kilka z tych uczynków, z pewnością otrzyma jubileuszowy odpust. Wiąże się z tym zaangażowanie w życie miłosierdziem, aby otrzymać łaskę pełnego i głębokiego przebaczenia mocą miłości Ojca, który nikogo nie wyklucza. Będzie to więc pełny odpust jubileuszowy, owoc samego wydarzenia, które jest celebrowane i przeżywane z wiarą, nadzieją i miłością.*

Duch Św. w Episkopacie

Podsumowując chcę wyrazić moją radość z uchwały, którą podjął Episkopat. Kolejny raz się przekonuję, że Duch Święty działa bardzo mocno wśród tych, którym Bóg udzielił pasterskiej władzy. Cieszę się tym, że nie musieliśmy czekać całymi latami na uporządkowanie tej sprawy. Wierzę też głęboko, że dzięki tym rozporządzeniom pokój zagości w sercach wierzących i wielu z nas pozwoli odpocząć archiwalnym kartom na których rozrysowane są drzewa genealogiczne naszych rodzin.

Ks. Michał Olszewski SCJ, Stadniki

Wiadomości zagraniczne

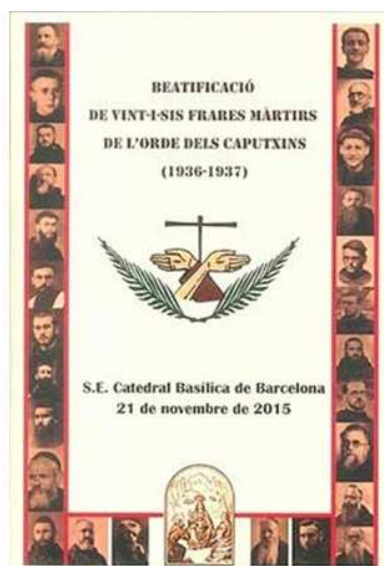
26 BŁOGOSŁAWIONYCH MĘCZENNIKÓW KAPUCYNÓW

Kolejni zakonnicy, który w latach 30. ubiegłego wieku ponieśli śmierć męczeńską podczas prześladowań Kościoła w Hiszpanii, doczekali się wyniesienia do chwały ołtarzy. Jest to 26 kapucynów – w tym 15 kapłanów, 6 kleryków i 5 braci zakonnych – zamordowanych w 1936 r. Beatyfikacja o. Frederica z Bergi (Martí Tarrés i Puigpelat) i jego 25 towarzyszy męczeństwa odbyła się dziś w katedrze w Barcelonie.

Niedzielną uroczystość zakończyła długi proces beatyfikacyjny, który rozpoczął się w latach 50. XX w. O. Frederic z Bergi i 25 towarzyszy zginęli za wiarę w okresie od czerwca 1936 do lutego 1937 r.

W chwili wybuchu wojny domowej o. Frederic de Berga był gwardianem klasztoru w Arenys de Mar w prowincji Barcelony. Był weteranem kapucynów męczenników w Katalonii. O. Frederic pochodził z rodziny wielodzietnej. „Miał dużo zdrowego rozsądku, zdolność do obserwacji, obiektywizm i wyjątkowe wycucie psychologiczne. Nie tolerował kłamstwa, a cenił szczerość. Był radosny, pełen życia i energii” – tak wspominają go

współbracia z zakonu. Wobec tragicznych wydarzeń, 21 lipca 1936 r. postanowił on rozwiązać wspólnotę zakonną w Arenys de Mar.

Jednak przed opuszczeniem klasztoru miejscowy żandarm zażądał natychmiastowego oddania budynku. Ten sam

żandarm poradził kapucynom, aby zgolili brody i ukryli się. Już w ukryciu dowiedział się o śmierci kilku współbraci, którzy zginęli zamordowani 28 lipca. On sam został złapany przez rewolucjonistów w Barcelonie 16 lutego 1937 r. i zabity. Jego ciało trafiło do wspólnej mogiły.

Nowi błogosławieni poszerzają już i tak długą listę kapucynów, którzy zginęli w Hiszpanii podczas prześladowania religijnego w latach 30 XX w. Tylko w Katalonii 9 klasztorów kapucyńskich spalono i podpalono w dniach 20-24 lipca 1936 r. Dzisiejszej beatyfikacji przewodniczył w imieniu Papieża kard. Angelo Amato. Prefekta Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych zapytałśmy o znaczenie nowych błogosławionych.

„Męczeństwo tej grupy kapucynów przypomina nam, że antychrześcijańskie bestialstwo jest dziś nadal żywe. Według opublikowanego przed miesiącem raportu Pomocy Kościołowi w Potrzebie chrześcijanie są grupą religijną najbardziej prześladowaną, ale i najbardziej zapominaną na świecie. Media niestety nie

mówią o poważnych ograniczeniach znoszonych przez chrześcijan. W przynajmniej 22 krajach ochrzczeni cierpią wygnanie, ucisk i śmierć. Tylko jeden przykład: w kwietniu b. r. w Garissie w Kenii zamordowano prawie 150 afrykańskich studentów tylko dlatego, że byli

chrześcijanami i nie znali Koranu. Błogosławieni kapucyni katalońscy dobrze znali nauczanie Jezusa: «Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje» (Mt 16, 24). Kościół celebrował męczeństwo swych synów świadomy, że

Pan nazwał błogosławionymi tych, którzy cierpią prześladowanie dla Jego imienia. Męczennicy kapucyńscy zachęcają nas, by nie zachowywać urazy ani nienawiści, tylko modlić się, a co więcej, kochać – powiedział kard. Amato.

Za: [Radio watykańskie](#)

TALITHA KUM - SIOSTRY ZAKONNE W WALCE Z HANDLEM LUDŹMI

Poznaj historię ponad tysiąca zakonnice, które działają w ponad 80 krajach, by ratować życie niewinnych kobiet i dzieci. Fundacja Thomsona Reutersa, zajmująca się promowaniem dobroczynnych i charytatywnych instytucji, podała informację na temat organizacji Talitha Kum i przeprowadziła wywiad z Johnem Studzinskim, filantropem, który wspomaga działania siostr.

Studzinski stwierdził, że ok. 1100 siostr działa obecnie w 80 krajach i cały czas rozszerza obszar działania. Talitha Kum, założona w 2004 roku, to międzynarodowa sieć zrzeszająca osoby konsekrowane walczące z handlem ludźmi.

Szacunki mówią, że około 1 procent ludności świata (ok. 73 miliony) cierpi w jakiś sposób wskutek procederu handlu ludźmi. 70 procent tych osób stanowią kobiety i małoletni (poniżej 16 roku życia). – Nie chcę robić sensacji, ale próbuję podkreślić fakt, że świat stracił swoją niewinność tam (...) gdzie siły ciemności są aktywne – mówi Studzinski.

Studzinski podaje w rozmowie również szczegóły dotyczące warunków, w których znaleziono ofiary handlu ludźmi. Aby im pomóc, zakonnice często przebijają się za prostytutki, aby przeniknąć do środowisk „domów publicznych”.

– Siostry nikomu nie ufają: ani rządowi, ani korporacjom, ani policji. W niektórych przypadkach nie mogą ufać nawet duchownym – mówi Studzinski – Pracują w domach publicznych. Nigdy nie wiadomo, na kogo tam trafią.

Siostry pracujące w Talitha Kum organizują również zbiórki pieniędzy na wykup dzieci z niewoli: – To nowa sieć domów dla dzieci z całego świata, którym groziła niewola. Szokujące, ale prawdziwe – dodaje Studzinski.

Nazwa organizacji „Talitha Kum” nawiązuje do słów wypowiedzianych przez Jezusa w języku aramejskim do zmarłej dziewczynki, córki Jaira. „Ująwszy dziewczynkę za rękę, powiedział do niej: Talitha kum! Co można przetłumaczyć: Dziewczynko, mówię ci, wstań” (Mk 5, 41).

Za: [www.deon.pl](#)

ZMARŁ O. BOGUMIŁ PIKUSA PAULIN-MISJONARZ W KAMERUNIE

Otrzymaliśmy niespodziewaną wiadomość, że na Czarnym Łądzie – w Kamerunie, 19 listopada zmarł paulin o. Bogumił Pikusa. Był paulinem-misjonarzem, posługiwał w paulińskich parafiach w Kamerunie – w osadach w Ayos i w Belabo. Miał 50 lat. W Zakonie Paulinów przeżył 30 lat, w kapłaństwie 24.

Urodził się 31 marca 1965 roku w Gorlicach w parafii Sękowa, diecezja tarnowska. Rodzicami jego byli Tadeusz i Janina z d. Wierzbicka. Na Chrzcie świętym nadano

mu imię Andrzej. Profesję wieczystą w Zakonie Paulinów złożył 8 września 1985 roku.

Zanim śp. o. Bogumił Pikusa wyjechał do Afryki, pracował jako katecheta i duszpasterz młodzieży w Leśnej Podlaskiej. Po powrocie do Polski w 2012 r. posługiwał w klasztorze w Brdowie. We wrześniu 2015 roku czasowo powrócił do Kamerunu. O. Bogumił Pikusa swoje życie poświęcił dla Chrystusa, głosząc przez wiele lat Jego Ewangelię wśród przeciwności i nieustającej walki z malarią.

Niech odpoczywa w pokoju wiecznym swego Mistrza, któremu pozostał wierny aż do swojej śmierci. o. Stanisław Tomoń

Za: [www.jasnagora.com](#)

O SKUTECZNOŚCI WSPÓLNEGO DZIAŁANIA NA SPOTKANIU OSÓB KONSEKROWANYCH ŁOTWY

Liturgiczne wspomnienie Ofiarowania NMP było okazją do swojego podsumowania Roku Życia Konsekrowanego na Łotwie. Kolejne spotkanie osób zakonnych odbyło się w narodowym sanktuarium maryjnym w Agłonie.

Podobnie jak poprzednio w Jełgawie, tak i tym razem życie konsekrowane reprezentowała raczej symboliczna liczba osób. Trzeba jednak pamiętać o licznych zakonnych dziełach apostołskich, które w samym szczycie roku duszpasterskiego działają pełną parą, angażując siostry i księży. Nie zawiedli natomiast liczni wierni oraz duchowieństwo z diecezji Rezegne-Agłona, obejmu-

jącej najbardziej katolicki region Łotwy. Stało się tak również z uwagi na obecność relikwii św. Jana Pawła II, które na tę okazję przywieziono aż z Holandii.

Mszy przed obrazem Matki Bożej przewodniczył nuncjusz apostolski w krajach bałtyckich. Abp Pedro López Quintana mówił m.in. o apostołskim wymiarze życia zakonnego oraz o potrzebie głęboko zakorzenionej w Chrystusie tożsamości osób podejmujących powołanie w Kościele. Uczestnicy spotkania w Agłonie przypomnieli z kolei wydarzenia roku konsekrowanego na Łotwie. Zgodnie i z pewnym zaskoczeniem stwierdzono dużą skuteczność inicjatyw duszpasterskich podejmowanych wspólnie przez różne instytuty zakonne, mimo ich znacznego rozproszenia na terenie kraju.

Za: [Radio watykańskie](#)

POLSKI SALETYN PROBOSZCZEM W RZYMIE

W niedzielę 15 listopada nowym administratorem parafii pw. Matki Bożej Saletyńskiej w Rzymie został asystent generalny naszego zgromadzenia ks. Henryk Przeździecki MS.

Instalacja, czyli wprowadzenie w urząd proboszcza odbyła się podczas niedzielnej Eucharystii, której przewodniczył wikariusz Rzymu kard. Agostino Vallini. Poprzednikiem ks. Henryka Przeździeckiego MS był członek włoskiej prowincji saletynów ks. Bruno

Stefanelli, który w tym roku obchodził 50-lecie święceń kapłańskich.

Parafia pw. Matki Bożej Saletyńskiej położona jest w rzymskiej dzielnicy Gianicolense, na obszarze Monteverde Nuovo. Powstała w 1957 roku i została powierzona Zgromadzeniu Misjonarzy Matki Bożej z La Salette. Świątynia parafialna od 1998 roku jest kościołem tytularnym kardynała prezbitera Polycarpa Pengo z Tanzanii.
Za: www.saletyni.pl

POSTĘP W PROCESIE BEATYFIKACYJNYM ZAŁOŻYCIELA SALWATORIANÓW O. JORDANA

Rodzina w Brazylii otrzymała łaskę przez wstawiennictwo O. Jordana, która może zostać uznana za cud. W dniu 24 stycznia 2014 roku małżeństwo mieszkające w Jundiaí, w Brazylii, z radością stwierdziło, że zostaną rodzicami. Z powodu problemów zdrowotnych w czasie ciąży, przeprowadzono badania lekarskie, po których rodzice zostali poinformowani, że ich mająca przyjść na świat córka prawdopodobnie urodzi się z deformacjami kości. W tym trudnym momencie rodzice postanowili podjąć modlitwę przez wstawiennictwo O. Jordana, wspólnie z grupą Salwatorianów Świeckich, do której należą, a także z salwatorianami i siostrami salwatoriankami. Ich córka, Lívia Maria, urodziła się w doskonałym stanie zdrowia 8 września 2014 r., w święto narodzenia NMP i rocznicę śmierci O. Jordana.

Zarówno lekarze, którzy opiekowali się Lívią Marią i jej mamą, a także inni, z którymi się konsultowano, wyrazili opinię, że przypadku tego nie da się wyjaśnić z medycznego punktu widzenia. Wobec tego została podjęta decyzja o rozpoczęciu procedury kanonicznej mającej na celu oficjalne uznanie tego wydarzenia za cud przez wstawiennictwo Założyciela. Podjęte zostały przygotowania pod kierunkiem ks. Adama Tenety, postulatora generalnego i ks. Sydney'a de Macedo Gonçalves, z prowincji brazylijskiej, który został mianowany wicepostulatorem prowadzącym sprawę.

Po przygotowaniu wymaganej dokumentacji, skierowano oficjalną prośbę do biskupa diecezji Jundiaí. Odpowiedź biskupa była pozytywna i w dniu 11 listopada 2015 r. oficjalnie rozpoczęło się dochodzenie na szczeblu diecezjalnym i miała miejsce pierwsza sesja w kurii diecezjalnej w Jundiaí. W czasie tej sesji, pod przewodnictwem bpa Vicente Costa, ordynariusza, urzędnicy związani z dochodzeniem: delegat biskupi, promotor sprawiedliwości, notariusze i biegły lekarz, a także wicepostulator złożyli przysięgę, oraz zostały oficjalnie przyjęte przedstawione dokumenty.

Celem procesu diecezjalnego jest zebranie w oficjalny, kanoniczny sposób wszystkich dowodów – zarówno w formie dokumentów, jak i ustnych zeznań świadków – dotyczących domniemanego wydarzenia cudownego: niemożliwości naukowego wyjaśnienia zaistniałego faktu oraz tego, że miał on miejsce po modlitwie przez wstawiennictwo O. Jordana. W czasie roboczych sesji, które nastąpią, świadkowie zostaną przesłuchani a ich zeznania spisane. Po dokonaniu niezbędnych formalności i zakończeniu procesu diecezjalnego kopie całej dokumentacji zostaną przesłane do Rzymu. Tam dokumenty będą przedmiotem studium w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. Dopiero jeśli ostateczna opinia Kongregacji i decyzja Papieża będą pozytywne, wydarzenie będzie można uznać za cud przez wstawiennictwo O. Jordana.

Prosimy o Waszą gorącą modlitwę w intencji procesu. Jednocześnie czujemy się tym bardziej wezwani do modlitwy przez wstawiennictwo Założyciela we wszystkich naszych potrzebach.

Za: www.sds.pl

ZNAMY DATĘ KANONIZACJI MATKI TERESY z KALKUTY

W niedzielę 5 września 2016 r., w 19. rocznicę jej śmierci, bł. Matka Teresa z Kalkuty zostanie ogłoszona świętą - podał 18 listopada włoski dziennik katolicki "Avvenire", powołując się na Włoską Agencję Dziennikarską AGI. Według niej przyszła kanonizacja będzie jednym z ważnych wydarzeń Nadzwyczajnego Jubileuszu

Miłosierdzia, który rozpocznie się 8 grudnia br.

Założycielka Zgromadzenia Misjonek Miłości urodziła się 26 sierpnia 1910 w rodzinie albańskiej w Skopje, ale większą część swego życia spędziła w Indiach. Wcześniej, mając 18 lat, wstąpiła do irlandzkiego zgromadzenia sióstr loretańskich, które wysłało ją niebawem do Indii i tam, w Kalkucie, w 1946 r., założyła zgromadzenie misjonek miłości, zatwierdzone przez Stolicę Apostolską w 1950 i obecne dzisiaj na całym świecie.

Zawsze troszczyła się o najuboższych, opuszczonych i najbardziej potrzebują-

cych, za co w 1979 otrzymała Pokojową Nagrodę Nobla. Była też wielką obrończynią życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci. Zmarła w opinii świętości 5 września 1997 w domu macierzystym swego zgromadzenia w Kalkucie.

Wobec szerokiego zasięgu jej dzieła i powszechnego przekonania o jej święto-

ści Jan Paweł II zezwolił na rozpoczęcie jej procesu beatyfikacyjnego już w dwa lata po jej śmierci, a więc przed upływem wymaganych 5 lat. A 19 października 2003 osobiście ogłosił ją błogosławioną na Placu św. Piotra w Rzymie.

"Jestem krwi albańskiej, obywatelką Indii, z wiary jestem siostrą katolicką, a z racji

swego powołania należę do świata. Ale gdy chodzi o serce, należę całkowicie do Serca Jezusowego" - wyznała kiedyś bł. Matka Teresa. Przez całe swoje życie głosiła miłość, której Jezus pragnął dla całej ludzkości, a zwłaszcza wobec najuboższych z biednych. Za:
www.chrystusowcy.p

Zapowiedzi wydarzeń

MĘCZENNICZY PERUWIAŃSCY NA ZNACZKACH POCZTY POLSKIEJ

5 grudnia Poczta Polska wprowadzi w obieg znaczki z wizerunkiem pierwszych błogosławionych polskich misjonarzy – franciszkanów o. Zbigniewa Strzałkowskiego i o. Michała Tomaszka.

Znaczki będą dostępne w dniu ich beatyfikacji, która nastąpi w Chimboe w odległym Peru, gdzie dwaj franciszkanie z prowincji krakowskiej pracowali i oddali

swę życie za posługę Ewangelii ubogim. Pomimo odległości dzielącej nasz kraj, Poczta Polska włącza się w ten sposób w obchody beatyfikacyjne pierwszych polskich misjonarzy, którzy dostąpili zaszczytu wyniesienia do chwały ołtarzy.

POCZTA POLSKA Świadkowie nadziei – błogosławieni misjonarze polscy

autorka projektu znaczka: Aleksandra Pietrzak
liczba znaczków: 1
wartości: 1,75 zł
nakład: 300.000 sztuk
technika druku: offsetowa
format znaczka: 22,5 x 45 mm
arkusz sprzedażny: 6 znaczków
papier: fluorescencyjny
data wprowadzenia do obiegu: 5 grudnia 2015 r.

ZAPROSZENIE NA REKOLEKCJE KAPŁAŃSKIE U PIJARÓW W HEBDOWIE

Szczęść Boże, Centrum Wiara i Kultura w Hebdowie to ośrodek duchowości chrześcijańskiej, edukacji i kultury prowadzony przez Polską Prowincję Zakonu Pijarów. Zlokalizowany w pięknych murach XII-wiecznego klasztoru norbertańskiego. Hebdów to miejscowość położona 25 km za Krakowem w stronę Sandomierza.

Zapraszamy do udziału w rekolekcjach kapłańskich: "Głoście ewangelię życiem, a jeśli byłoby to konieczne, to także słowem"

Bóg chce takich współpracowników, którzy pracują z innymi, dzień po dniu, bez zabezpieczeń, bez ustalonych planów. Liczą na nowe pomysły zsyłane przez Boga. Pytają Pana: Gdzie teraz? Czego ode mnie oczekujesz? Bóg wezwał Ciebie, abyś łowił po Jego stronie, aby pomóc wypełnić Jego łódź - Kościół.

Prowadzący: o. Marian Galas SP, pijar, rektor Kolegium Ojców Pijarów, duszpasterz, katecheta, historyk. Termin: 6-9 grudnia 2015, przyjazd do godziny 17:00 Koszt: 500 zł – w pokoju jednoosobowym 420 zł w pokoju dwuosobowym. Zgłoszenia: e-mail: info@wiaraiakultura.pl, 668 864 709; 12 386 04 20

Zapraszamy na wirtualny spacer po opactwie: www.hotelswnorberty.pl/spacer/

Centrum Wiara i Kultura
Hotel Św. Norberta
Hebdów 110
32-120 Nowe Brzesko
Tel. + 48 12 386 04 20
Fax. + 48 12 386 04 59

WITRYNA TYGODNIA

NOWOŚĆ – PODRĘCZNIK NINIWITY

Szczęść Boże,

zwracamy się z uprzejmą prośbą o pomoc w promocji *Podręcznika Niniwity*, który jest narzędziem do prowadzenia przyparafialnych wspólnot młodzieżowych.

Podręcznik zawiera dostosowaną do współczesnych realiów metodę całościowego rozwoju człowieka. Istnieje ogrom-

na potrzeba ożywienia młodzieżowych wspólnot w Polsce. Jest na to dobry moment! Wielu młodych angażuje się wolontaryjnie i organizacyjnie w ŚDM w Krakowie. Warto to wykorzystać i zaangażować tę młodzież w stałą formację przez życie we wspólnocie młodzieżowej. Jesteśmy przekonani, że załączone materiały formacyjne w świeży i kompetentny sposób mogą pomóc w realizacji tego celu.

W rękę trzymamy nowo wydany efekt kilkuletniej pracy ponad 40 autorów, zawarty na 450 stronach kolorowego druku A4, z przejrzystym układem treści i grafikami ułatwiającymi nawigację! *Podręcznik Niniwity* to fachowy i aktualny materiał do stałej formacji młodzieży dla duszpasterzy i animatorów!

Młodzi, aby mogli realizować starotestamentalne wezwanie „Wstań i idź do Niniwy”, potrzebują przewodnika, przywódcy, który da im doświadczenie uczestnictwa w życiu Jezusa. Młodemu często dziś brakuje poczucia własnej wartości, a przecież powołani są do pięknego życia! To Ty, Duszpasterzu, Animatorze, masz być dla nich liderem i pierwszą Ewangelią, która zadziwia niesamowitą rzeczywistością Kościoła. Kościoła, do którego należąc, uczestniczymy w Bożym posłannictwie, wezwaniu do życia Ewangelią i ewangelizowania.

Jesteśmy narzędziami w rękach Boga, a *Podręcznik Niniwity* jest naszą pomocą, służącą głoszeniu Dobrej Nowiny w sposób świadomy, konkretny i zdecydowany.

NINIWA jest katolickim duszpasterstwem i ogólnopolską wspólnotą młodzieży. Od lat proponujemy młodym poznanie siebie i Boga przy pomocy regularnych spotkań w grupach, ale także przez wydarzenia. Są nimi m.in. popularne wyprawy rowerowe NINIWA Team, zagraniczny

Wolontariat Misyjny, Kuźnie Charakteru w Kokotku, czy rekolekcje formacyjne.

Wszystko to daje młodym doświadczenie wiary i wspólnoty. Jesteśmy otwarci i chcemy dzielić się naszym doświadczeniem. Zrodziło się ono w obłaskich parafiach, ale materiał formacyjny przygotowany jest uniwersalnie i może być realizowany w każdej polskiej parafii. Zachęcamy do pracy z młodymi we wspólnym duchu.

Podręcznik Niniwity dostępny jest poprzez sklep www.niniwa.com.

o. Tomasz Maniura OMI
Prezes Stowarzyszenia Młodzieżowego
NINIWA

ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO 2015

na www.zyciezakonne.pl

- *Rok Życia Konsekrowanego na świecie*
- *Rok Życia Konsekrowanego w Polsce*
- *Rok Życia Konsekrowanego w Diecezjach*
- *Dokumenty na Rok Życia Konsekrowanego*

